

LIBRIS

We know
books

LEIGH RIVERS

SERIA EDGE OF DARKNESS

VORACIOUS

CARTEA 2

Traducere din limba engleză și note de
ALIA GAVRIL

1

STACEY

— **D**omnișoară Rhodes, aveți nevoie de ceva?
Mă uit pe geam, la aripa avionului particular aflat în plin zbor. Am obrazii uzi de lacrimi. Unele mi s-au uscat deja pe piele. Îmi trag nasul și mi-l șterg cu mâneca. Au trecut trei ore de când am decolat, și totuși încă nu reușesc să-mi domolesc bătăile inimii, care reverberează în pieptul meu torturat.

Prin minte mi se derulează evenimentele din ultimele ore: de la clipa în care Kade m-a urcat pe motocicletă, cursa haotică pe străzi, în vreme ce oamenii lui Bernadette trăgeau în noi, până când am aflat că cineva îl șantajează pe Kade și până la ultimul sărut. Simt că nu pot respira.

Barry stă lângă măsuță, cu mâinile împreunate în față.

Răspund cu o minciună:

— Nu. Sunt bine.

În clipa asta numai *bine* nu mă simt.

I-am implorat să se întoarcă acolo și să-l ajute, dar Barry mi-a răspuns că au primit ordine pe care nu le pot încălca. Kade s-a asigurat că, indiferent ce s-ar întâmpla la hangar, avionul va decola cu tot cu mine. Le-a spus clar că trebuie să fiu protejată cu orice preț.

Ceea ce i s-ar putea întâmpla lui Kade mă sperie prea tare, așa că pe moment nu mă gândesc la siguranța mea și nici la ce mă așteaptă acasă. O să mă ocup mai târziu de Chris. Mă tulbură gânduri îngrozitoare despre chinurile pe care Kade ar putea fi nevoit să le îndure chiar acum.

Ar fi putut veni cu mine. Ar fi putut să mă ia de mână și să lase totul în urmă. Împreună, am fi găsit o soluție ca să-l scoatem din impasul acesta. Părinții lui l-ar fi protejat.

S-a terminat. S-a terminat de doi ani.

Kade se înșală. Dacă s-a terminat, despre ce a fost vorba în călătoria asta? Sexul. Sărutul. Nevoia de a mă ține în brațe. Între noi doi nu s-a terminat.

Kade mi-a cerut să nu îi vorbesc tatălui său despre ce se petrece, însă, dacă nu o fac, habar n-am cum l-aș putea ajuta. Luciella a spus că Tobias o duce bine cu sănătatea și că purtarea lui s-a îmbunătățit.

Dar ce se va întâmpla dacă îi spun adevărul lui Tobias? O va lua razna?

E posibil ca sănătatea lui mintală să aibă de suferit.

Dar ce altceva aș putea face?

Oare sunt egoistă fiindcă prefer riscul de a-l distruge pe tatăl lui, pentru a salva viața lui Kade? Ar fi bine vorbesc cu Aria? Cu Luciella?

Mă simt pierdută. Ridic privirea spre Barry.

— Trebuie să facem ceva, îi șoptesc.

— Poliția nu ne poate ajuta, deci nu vă obosiți să sunați acolo! Nimeni nu poate interveni.

— Trebuie să existe cineva care îl poate ajuta, nu?

— Nu.

Refuz să cred că e așa cum zice.

— O să-l rănească? îl întreb.

Barry își ferește privirea și se foiește.

— Kade o să fie bine.

— Cineva l-a lovit în cap. Doar ai văzut și tu.

— Domnișoară Rhodes...

— Stacey. Te rog, spune-mi „Stacey”!

— Stacey, Kade o să se descurce, îmi zice Barry. Ar trebui să dormi.

Ei au crezut că adormisem în mașină. De parcă aș fi putut dormi în împrejurările astea! Am auzit fiecare cuvânt pe care l-au spus: că sunt prea inocentă; că, dacă eu și Kade petrecem timp împreună, aș fi în pericol; pesemne Kade a zis că ar fi trebuit să nu mă amestec în viața lui, dar că totuși am fost mereu prezentă.

Acum, o oră mai târziu, gândurile mele încă rătăcesc. Barry îmi dă un pahar cu apă. Îl iau cu o mână tremurândă. El oftează și se așază pe locul din fața mea. Pare obosit, de parcă nu a dormit de câteva zile. Face multe pentru Kade: strânge mizeria în urma lui și are grijă de el atunci când fostul meu e drogat sau mort de beat.

Încep să cred că e silit să ia droguri. La urma urmei, când eram adolescenți, Kade le ura.

Reușesc să iau trei înghițituri de apă, apoi pun paharul pe măsuta dintre noi.

— Am o întrebare. Lucrezi pentru ei sau pentru Kade?

Barry își drege glasul și își îndreaptă cravata, care deja stă perfect dreaptă.

— Domnul Mitchell e șeful meu. Îmi plătește salariul și primele. Dar sunt conștient de existența familiei Sawyer și de legătura dintre ei și domnul Mitchell.

Îmi sprijin coatele pe masă.

— Cine-i soția? Vreau să aflu numele ei, tot ce știi despre ea...

— Nu există motive să afli așa ceva. Nu poți face nimic. Nimeni nu poate. Fă ce ți-a zis domnul Mitchell! Vezi-ți de viață!

O lacrimă îmi alunecă pe obraz.

— Cum de poți suporta să stai deoparte și să privești cum îl controlează oamenii ăia?

— Stacey, ții la familia ta?

Strâng din dinți.

— Nu la toată familia mea.

— Atunci, înțelege că, dacă vei continua să cauți informații, familia ta va suporta consecințele! Oprește-te cât mai poți! Atât te sfătuiesc.

— O să te întorci după Kade după ce ajung eu acasă?

— Nu. Mi-a ordonat să te supraveghez pentru o vreme.

— Te rog, întoarce-te acolo, să-l ajuți!

Barry își freacă fața, exasperat, și schimbă subiectul:

— Aterizăm peste patru ore.

Deci chiar nu o să facă nimic?

— După ce aterizăm, sună-l pe fratele tău, să te ia de la aeroport! Eu o să vin în urma voastră. Să nu-i spui nimic despre toate astea și nici să nu ne acorzi atenție mie și colegilor mei! Pentru tine, suntem niște fantome.

Simt un gol în stomac. Dacă în locul lui Kyle o să vină Chris?

În ciuda neliniștii răscolitoare, încuviințez calm din cap.

— Bine.

Se ridică și își încheie sacoul.

— În caz că asta te mai liniștește, dacă primesc ordin s-o fac, atunci o să mă întorc să-l ajut, după ce o să mă asigur că ești în siguranță. Dar mă îndoiesc că vom avea vești de la domnul Mitchell pentru o vreme. Numărul lui de telefon respinge orice mesaj și apel, iar el a dezactivat sistemul nostru de date. E de negăsit. Data trecută când a făcut asta, a dispărut pentru trei luni.

Îmi tremură buza de jos.

— Kade nu a fost mereu așa. Îmi... îmi fac griji pentru el. Poate că ei îi fac rău chiar în clipa asta. Mă simt inutilă.

Intensitatea luminilor scade. Barry îmi reumple paharul cu apă.

— Domnul Mitchell a trecut prin multe situații în care viața lui a fost în pericol. Te rog să mă crezi când îți spun că situația de acum e un fleac! Se pricepe la ce face tocmai datorită problemelor prin care a trecut.

Îmi zâmbeste scurt și arată spre carlingă.

— Voi fi acolo, dacă ai nevoie de ceva. Odihniți-vă, dom... Odihnește-te, Stacey!

Nu știu cât timp trece. În afară de muzica din boxe, nu am asupra cărui lucru să mă concentrez. Billie Eilish cântă *When The Party's Over*. Simt fiecare vers ca pe un junghi în inimă. Amintirile mă copleșesc: eu pe inelul de metal, stând cu capul în jos, în timp ce Kade mă sărută pe aceeași melodie. De multe ori îmi întrerupea exercițiile ca să mă sărute ori să mă atingă. Alteori stătea deoparte și mă privea, de parcă mă vedea dansând pentru prima dată.

Știam că acel Kade era îndrăgostit de mine. I-o citeam în privire.

Nu sunt sigură că voi revedea vreodată acea latură a lui.

Mă duc la toaletă. Am ochii umflați de plâns, iar durerea mea de cap amenință să se transforme într-o migrenă. Mă opresc lângă ușa carlingii, căci aud vocea lui Barry.

— O să fie fată? întrebă el încântat. Ce-a mai zis moașa? Aha. Minunat! Îmi pare foarte rău că n-am putut fi acolo, iubito! Ajung acasă peste câteva săptămâni. E haos la muncă.

Urmează o tăcere lungă. Probabil că vorbește soția lui.

— Sincer să fiu, nu e cum mi-a descris-o el. Cred că ăștia doi ar trebui să stea de vorbă. Da. Și mie mi-e dor de tine. Promit că ajung acasă înainte de aniversarea căsătoriei noastre! Te iubesc!

Mă îndepărtez, ca să nu mai trag cu urechea la conversația dintre Barry și soția lui. Chiar dacă simt că totul se năruie în jurul meu, îmi pare bine că oamenii încă se bucură de momente fericite. Îmi amintesc cât de încântați am fost eu și Kade când am aflat că urma să avem o fiică. Am așteptat nerăbdători ca sarcina să fie îndeajuns de avansată, apoi am făcut o ecografie, să aflăm sexul bebelușului.

Am păstrat secretul sarcinii fiindcă voiam să fac un plan de a scăpa de Chris fără să pun viața lui Kade în pericol. Am folosit scuza că deocamdată nu voiam să aflu Luciella despre copil. Am luat-o mai ușor cu dansul și le-am spus prietenelor mele că suferisem o întindere la umăr, așa că nu puteam executa mișcările dificile, că nu puteam ieși în baruri fiindcă luam medicamente și că îmi era interzis să beau alcool. M-au crezut.

Atâtea minciuni!

Sarcina nu era foarte vizibilă. Mi se rotunjise puțin partea de jos a abdomenului. Drept explicație, le-am zis lui Lu și lui

Ty că sunt balonată. Dar, în ciuda burții mele aproape invizibile, moașa mi-a spus că totul e perfect. Eu și Kade am început să facem planuri: unde urma să ne mutăm, ce fel de casă urma să construim, câți copii să avem. Am făcut liste cu nume pentru bebeluși.

Jumătate dintre numele propuse de mine îl oripilau. *Nu-i zic fiică-mii Vixen! „Georgina”? Serios? Doar nu are 90 de ani!* Replica lui care mi-a plăcut cel mai mult a fost: *Acum încerci să mă enervezi, pistruiata mea. E nume de câine.*

Dezastrul s-a produs după mai puțin de o săptămână. A fost începutul sfârșitului.

Sunt atât de confuză! Kade mi-a spus că între noi totul s-a terminat, dar m-a sărutat. Încă îi simt buzele pe ale mele când îmi trec degetele peste gură. Îmi doresc să-l fi lăsat să mă sărute înainte. Îmi doresc să ne fi sărutat cât timp a durat toată călătoria noastră.

Îl mai iubesc? Sigur că da. Dar sunt *îndrăgostită* de el? N-am idee.

Uneori, să ai sentimente e de rahat. Sentimentele sunt cele mai bune prietene ale mele, și totuși cei mai mari inamici.

Reușesc să adorm. Când aterizăm în Glasgow, intru în toaleta din aeroport. Barry mă așteaptă afară, la ușa. Încerc să-mi păstrez calmul. Îl sun pe Tobias, la numărul pe care mi l-a dat Aria. Tobias nu răspunde. Îi trimit un mesaj ca să-l anunț că am aterizat în Scoția.

Kyle îmi scrie că a parcat la Sosiri și îmi cere să mă grăbesc. Ies din toaletă.

— Pot să-i povestesc fratelui meu ce s-a întâmplat?

Barry mă privește îngrozit.

— În niciun caz! N-ai auzit ce-am spus în avion? Atenție la consecințe, domnișoară Rhodes!

— Spune-mi „Stacey”!

— Dacă nu vrei să-ți vezi fratele mort, ține-ți gura și vezi-ți de viață! Eu n-o să am nicio interacțiune cu tine. Sunt aici doar ca să mă asigur că familia Sawyer nu te caută.

Nu mă vor găsi niciodată. Chris este obsedat de securitatea cibernetică. Cred că nici măcar poliția nu mi-ar putea sparge telefonul. Nu ar putea nici să acceseze sistemul de securitate din conacul familiei Fields. Anul trecut, după ce l-am implorat, Chris a dezinstalat aplicația de urmărire de pe telefonul meu și a încetat să-mi mai citească mesajele, însă a acceptat asta numai fiindcă am fost de acord să nu-mi mai țin încuiată ușa dormitorului. Am lăsat-o descuiată pentru scurt timp. Apoi paranoia m-a lovit din nou.

Am sacrificat o formă de intimitate pentru o alta.

Barry se duce spre SUV-ul negru, care așteaptă la câteva mașini distanță de Range Roverul alb. Kyle și l-a cumpărat acum câteva luni. Fratele meu îmi zâmbește larg și îmi pune valiza în portbagaj. Urc pe locul din dreapta șoferului. Când îl văd pe Chris uitându-se urât la mine, de pe bancheta din spate, tot cerul îmi cade în cap.

2

KADE

FLASHBACK

Cel care a decis că a merge la camping cu toată familia e o idee fabuloasă merită să moară. Și aș prefera să-și dea duhul înainte să montăm corturile.

Acum zac în cortul meu, plictisit.

Stabiliserăm să sărbătorim ziua de naștere a fratelui meu, Jason, dând o petrecere la conac. Cu toate că detest petrecerile, măcar acolo aș fi putut s-o trag pe Stacey într-o cameră goală și să o sărut până când nu mai pot respira.

Detest orice fel de eveniment social. Iar să petrec un weekend aproape de Stacey, fără să o pot săruta, fără să o ating sau să-i vorbesc este oribil. E o formă de tortură.

Trebuie să mă prefac, în continuare, că Stacey mă calcă pe nervi. Ar fi suspect dacă aș înceta brusc să-i arunc vorbe urâte și să-i fac viața un iad.